

[Dohrmann]

til at gå rundt og svine byen til med røde eller grønne plakater, eller hvad pokker de nu er, skal have de penge, som jeg vil betegne som idrættens.

Hr. Keld Andersen spurgte, om dansk idræt ikke skal have en eneste krone mere i støtte. Nu tror jeg nok, at hr. Keld Andersen blandede en hel masse ting sammen, bl. a. vores skattepolitik, for det er da klart, at mens vi har de brandskatter, som vi har i øjeblikket, vil det ikke være fornuftigt at begynde at skære de steder, men i samme øjeblik folk selv fik lov til at råde over deres penge og selv fik lov til at bestemme, hvad de ville bruge dem til, havde vi en ny situation.

Endelig sagde hr. Keld Andersen, at dansk idræt satte de konservative ikke til salg for en ret linser. Jeg vil nok sige, at det konservative parti med hr. Keld Andersen i spidsen faktisk har drevet en grim propaganda vedrørende dansk idræt. Vi så det sidst med bådafgiften, hvor hr. Keld Andersen svang sig op som den store mand. Hvad er resultatet i dag? Det er, at det konservative folkeparti bliver medvirkende til at ødelægge en del af idrætten dér.

Nu er hr. Jes Schmidt gået, ellers kunne jeg da godt have lyst til at sige et par ord til ham. Hr. Jes Schmidt sagde, at han så meget positivt på venstres forslag. Jeg har en hel række udklip om, hvad centrum-demokrater har skrevet rundt omkring i landets aviser: det var sandelig også forkasteligt, at politiske organisationer skulle have så stor en del af tipsmidlerne. Men det er måske kun udadtil, man bruger den slags ting?

Endelig er der kristeligt folkepartis ordfører, som heller ikke var særlig positiv over for vores forslag. Nu blev jeg ikke ved med at remse op af denne liste, for ellers ville det også være fremgået, at kristeligt folkeparti fik 70.000 kr. af de penge, som rettelig tilfalder idrætten.

Jeg kan da godt se, at der ikke er flertal for dette forslag, og det er beklageligt, men jeg må da samtidig konstatere, at mange af de ting, man går og siger udadtil, den store sympati, man udtrykker for idrætten, kan være på et meget lille sted.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Alene til hr. Ellemann-Jensen, som så kraftigt, som det var ham muligt, opfordrede mig til at glemme fornærmethed i anledning af den fremgangsmåde, som venstre havde valgt ved på dette tidspunkt at fremkomme med dette forslag: der er intet, der er mig fjernere end fornærmethed i den anledning – eller andre anledninger. Jeg har paraderne oppe.

Men det, jeg anførte, var, at venstre måske har valgt en fremgangsmåde, som i stedet for at gavne den idrætslige sag, som vi alle er stærke tilhængere af, måske skader den. Dansk Idræts-Forbund og Dansk Ungdoms Fællesråd fandt, at den rette fremgangsmåde var at anmode regeringen om at overveje, om det var rimeligt med en ændring, så at de 19 pct. forblev permanent. Det møde fandt sted, så vidt jeg husker, den 18. januar, og jeg sagde, at spørgsmålet krævede visse overvejelser og beregninger, bl. a. af provenutabet. Intet er jo så let som at stå heroppe på talerstolen og dele den ene million kroner ud efter den anden, det kan vi alle sammen gøre, og jo flere man deler ud heroppe fra talerstolen, jo mere populær tror man man bliver, men det er meget kortsigtet.

Derfor lovede jeg at overveje sagen, men sagde, at jeg på grund af de tidsfrister, som hr. Bernhard Baunsgaard også var inde på, og som vi selv har været med til at fastlægge, ikke kunne love en stillingtagen i form af et lovforslag i indeværende samling, men at jeg meget gerne ville vende tilbage med en indstilling til regeringen med henblik på næste samling. Jeg kan sige til hr. Ellemann-Jensen, at det sikkert også bliver resultatet af den procedure, hr. Ellemann-Jensen har valgt, men det skulle altså være en lille billig markering, og det må man vel have behov for; det synes jeg vi skal lade ligge derved.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg kan da sige til ministeren, at det er ikke alle partier i denne sal, der først går til organisationer og beder om lov, før de fremlægger lovforslag for folketinget. Det har vi heller ikke gjort i denne sag.

Jeg bryder mig ikke om ministerens trusler om, at vi derved kan skade en sag, som ministeren da i øvrigt også gerne vil gavne. De tyder på, at det, der er i vejen, slet og ret er